

Nro 3-2023 Hinta 12,20 €

Riffi

DAVE FORESTFIELD

– Samalla kun kirjoitan tekstiä paperille, kuulen siinä melodian ja rytmin.

Frank Gambale

– Usein olen yllättynyt siitä, miten vähän informaatiota joissakin kappaleissa on.

Kaspero Kallio

– Ainahan tietysti mietityttää, että mikä on se kohta, jossa jämähtää asioihin, ja että huomaako sitä itse.

Ohjausta suuntaan ja toiseen

USB-väylää pitkin kulkee myös kahteen suuntaan kahden ”viisipiikkisen” edestä MIDI-liikennettä, joista ensimmäinen on pelkälle audiosekvensserin kontrollidatalle. Toista pitkin saa lähetettyä ja vastaanotettua program- ja control change -viestejä.

Ensinmainittu on yhteensopiva Yamahan omistaman Steinbergin Cubaselle/Nuendolle tai vaihtoehtoisesti muille ohjelmistoille HUI-protokollaa noudattaen. HUI-kontrollia testasin Reaperin kanssa ja käyttöönotto meni sujuvasti, mutta Reaperin omien puutteiden takia kaikkia mikserin tarjoamia säätömahdollisuuksia ei päässyt ainakaan toistaiseksi hyödyntämään.

Mikserin etäohjaus onnistuu myös takapaneelin Ethernet-portin kautta. Tässäkin on otettu käyttöön mainio uusi piirre. Yamahan laitteilla on perinteisesti pitänyt asettaa kiinteät IP-osoitteet ohjattavissa laitteissa ja näpsyttää tiedot sitten käsin ohjaavaan laitteeseen. DM3 osaa tarvittaessa hakea IP-osoitteen ohjausverkon DHCP-palvelimelta, myös ohjaava ohjelma löytää automaattisesti verkossa olevat mikserit.

Tämän lisäksi ohjaus ja mittarointidata voidaan saada ”unicast level meter” -asetuksen avulla siirtymään aliverkosta toiseen. Erittäin tervetulleita ja arvokkaita ominaisuuksia!

Yhteenveto

Vaikka DM3:ssa on monia tietoisia rajoituksia, on se selvästi hyvässä välimaastossa bändikeikkojen ja pienempien produktioiden sali- ja monotorimiksaukseen, sekä toisaalta ratkaisuksi isommankin tuotannon pienempiin tehtäviin. Uudesta kirjainyhdistelmästä mallinimessä voisi arvailla, että todennäköisesti DM3 tulee saamaan iso ja/ tai pikkusisaruksia. Jäädäänkin siis mielenkiinnolla odottamaan, mitä kehityspotkussa mahdollisesti on tulossa. ◆

Yamaha DM3

Kompakti digitaalimikseri

- 16 analogituloa
- 8 analogilähtöä
- 16 tulokanavaa, Master-lähtö, 6 Mix-bussia, 2 matriisilähtöä
- USB-liitäntä tietokonetta varten (18 kanavaa sisään/ulos)
- stereotallennus USB-tikulle
- RJ45-liitäntä ethernet-ohjausverkkoa varten
- tulokanavissa nelialueinen eq sekä kompressori ja gate
- lähtökanavissa kompressori sekä 30-alueinen graafinen eq
- kaksi efektiprosessoria
- hinnat: DM3 S 2080 € ja DM3 (Dante) 600 €

Lisätiedot: Electro Waves
Puh. 020 1200 100
• electrowaves.fi

TEKSTI: LAURI PALOPOSKI

Ehrlund

– vaikuttavaa jälkeä

Pyörää ei kannata keksiä uudestaan, mutta laakerointia voi aina kehittää.

A lumiinrunkoinen Nano on erittäin kevyt, pakettiin kuuluvan kiintopidikkeen kera sillä on painoa melko tarkalleen puolet verrokkina olleen Neumann TLM 103:n painosta. Mittatikuksi TLM 103 sopii oikein hyvin: nimellinen suuntakuvio on sama, hintaluokka stemmaa osapuilleen ja mikrofonilla on vakiintunut asema ammattitason työkaluna, jolla voi taltioida hyvin monenlaisia äänilähteitä.

Ehrlund valmistaa mikrofonit Ruotsissa. Nanon ulkoinen olemus on hienostunut ja työn jälki kauttaaltaan tip top.

Mikrofoni asennetaan kantaosan ympärille kierteellä tiukattavaan holkkiin, ja kallistuskulma suuntauksen yhteydessä lukitaan pienellä vipusella. Mekaniikka toimii kuten pitää ja käsittely on vaivatonta. Verraten pienikokoisena Nano on myös helppo sijoittaa ahtaampaankin paikkaan, eikä se myöskään varasta katsojan huomiota vaikka kuvissa näkyisikin.

Kolme kulmaa

Ehrlundin erikoisuutena on mikrofonikapseliin itse kehitetty ja patentoitu kolmikulmainen kalvo, jonka ratkaisevaksi eduksi valmistaja mainitsee pyöreätä kalvoa nopeamman resonanssien vaimentumisen. Kalvo on herkkä, mutta se ei jää itseksensä väräjämään. Ehrlundin mukaan vaimentumiseen kuluu aikaa vain neljäsosa vastaavan pyöreän kalvon vaatimasta ajasta, ja tämän ansiosta transienttien pitäisi piirtyä luonnollisempina ja selkeämpinä.

Asiaa voinee verrata symbaalin soittoon kapulalla: ensimmäinen yksittäinen isku soi tarkkapiirteisesti, mutta jo värisevään peltiin kopautettava seuraava isku kuulostaa pehmeämmältä ja epämääräisemmältä. Se voi olla symbaalikompile hyvinkin toivottavaa, mutta Ehrlundin mukaan mikrofonin kalvon olisi parempi kuulla saapuvat impulssit itsenään ilman sitä ilmiötä, että uusi impulssi ikään kuin ratsastaa edellisen selässä ja sekoittuu siihen. Ei kolmikulmainenkaan kalvo täysin voi estää resonanssien syntyä ja kumuloitumista, mutta sen pitäisi kyllä auttaa minimoimaan niiden vaikutuksia.

Ääni on giga, ei nano

Ensihavainto Nanon kautta välittyvästä äänestä on vaikuttava koko, joka ei millään malla mikrofonin nimeen. SI-järjestelmän etuliitteenä Nano tarkoittaa miljardisosa, toisin sanoen jotain erityisen pientä. Mitään sen suuntaistakaan ei kyllä tule mieleen äänitettyjä raitoja kuunnellussa. Sointi on nimitäin iso, täsmällisesti piirtyvä ja hienostuneen sävykäs tymä-

Nano

kästä alarekisteristä selkeään keskialueeseen ja miellyttävän ilmavaan diskanttiin asti.

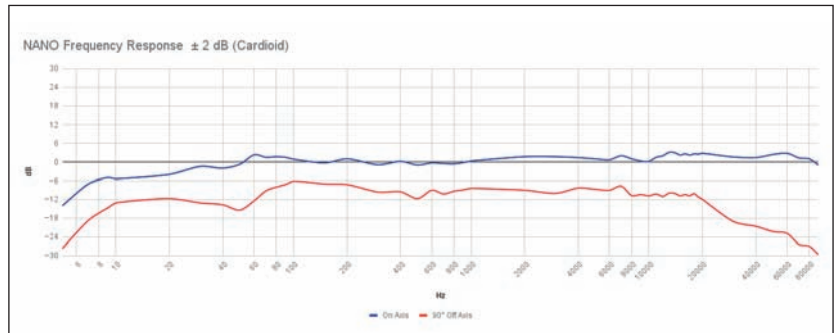
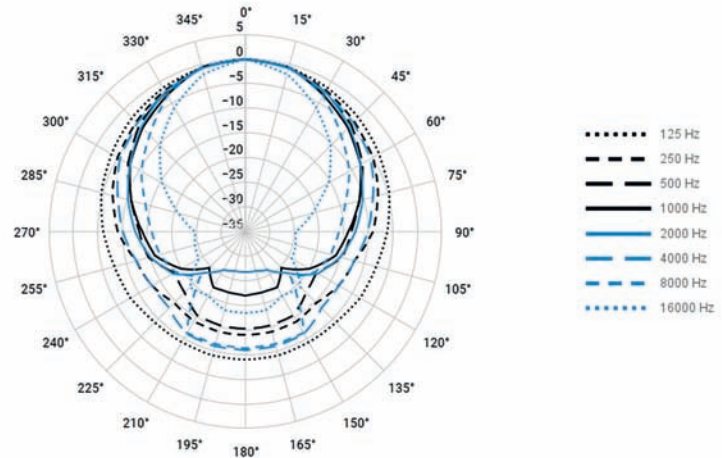
Minkäänlaista sohjoisuutta ei esiinny. Lyömäsoittimet soivat ytimekkään pikkutarkasti ja teräskielisen akustisen kitaran kielet saavat syvyyttä ja voimaa, joka välittää sekä sävyt että dynamiikan.

Kämmenen tömähähdys afrorummun nahkakalvoon välittyy jyhkeänä jöötinä ja kitaran koppakin soi bassokielillä koonsa isompana. Otekäden liikuttelusta syntyvät sivuäänät eivät toisaalta kuulosta riipiviltä ylärekisterin kannelmaisesta heleydestä huolimatta, presens on luonteeltaan kirkas mutta siisti. Niinpä se mikä referenssimikrofonilla tallennettuna asettuisi miksauksessa kuin itsestään soivan massan keskelle, kuulostaa luontevasti siirtyvän eturivin valokeilaan, kun kuunneltavan kanavan vaihtaa TLM 103:sta Nanoon. Hiukan lisää ytyä ja ruudikkuutta kaipaavalle tähtisolistille loistohomma, sivuosaan määrittelylle säestyselementille ehkä jo sitten hieman ylenpalttisestikin.

Kapselia ympäröivä metalliverkko toimittaa tehtävänsä hienosti. Peet eivät paukahtele eivätkä hoot humahtele holtittomasti, pikemminkin vaikuttaa siltä että juuri tässäkin kal-

NANO Polar Pattern (15°)

von taipumus vaimentaa omat resonanssinsa auttaa siistimään lopputulosta silloinkin, kun ilmavirta hetkellisesti ylittää kapselin vastaanottokyvyn. Erityisen altis puhureille Nano ei tunnu olevan, mutta erillisen pop-filtterin käyttö on silti suositeltavaa, kuten yleensäkin ihmisääntä lähietäisyydeltä taltioitaessa.

Suuntakuviota vaikuttaa sekin hallitulta, mutta Nanon välittämä soundi sivulta ja mikrofonin takaa poikkeaa luonteeltaan esimerkiksi referenssinä palvelleesta TLM 103:sta. Siinä missä mittatikkuna olleen Neumannin soundi tummenee ja äänilähde ikäänkuin muuttuu pienemmäksi ja etäisemmäksi pääakselilta pois siirryttäessä, säilyy Nanolla tietynlainen kirkkaus myös aivan takasuunnastakin. Ääni kyllä muuttuu hiljaisemmaksi ja etäisemmäksi, mutta miellyttävä selkeys säilyy silti.

Proximity- eli lähietäisyyden aiheuttama korostus on kohutuullinen ja luonteeltaan sävyisä. Ei siis ihme, että Nano kuuluu ehdottomasti siihen mikrofoniiryhmään, jolla äänittäminen innostaa kokeilemaan vielä yhden raidan verran lisää. Miltähän tuokin kuulostaisi, jos... ◆

Ehlund Nano

Kondensaattorimikrofoni

- suuntakuviota hertta
- kolmikulmaisella kalvolla toteutettu kapseli
- herkkyys @ 1 kHz: 33 dBV/Pa (23 mV/Pa)
- maksimiäänepaineen kesto 125 dB SPL (0,5 % THD)
- halkaisija 49 mm, pituus 125 mm
- paino 290 grammaa
- hinta 899 €

Lisätiedot: Nordic Audio Distribution Suomi
Puh. 045 729 2930
• www.nordicaudio.eu